

๑๒๔๕

เล่ม ๙๐ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๕ ตุลาคม ๒๕๕๖

พระราชกฤษฎีกา
กำหนดป่าไผ่บก ในท้องที่ตำบลระมอ
อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง
ให้เป็นป่าคุ้มครอง พ.ศ. ๒๕๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ ตุลาคม ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดป่าไผ่ปาก ในท้องที่ตำบล
ลธมอ อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง ให้เป็นป่าคุ้มครอง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธ
ศักราช ๒๕๕๕ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง
และสงวนป่า พุทธศักราช ๒๕๒๑ จึงทรงพระกรุณาโปรด
เกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้:

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
กำหนดป่าไผ่ปาก ในท้องที่ตำบลลธมอ อำเภอเมืองตรัง
จังหวัดตรัง ให้เป็นป่าคุ้มครอง พ.ศ. ๒๕๕๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด
สามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ป่าไผ่ปาก ในท้องที่ตำบลลธมอ อำเภอ
เมืองตรัง จังหวัดตรัง ภายในแนวเขตความแน่นอนท้ายพระราช
กฤษฎีกานี้ เป็นป่าคุ้มครอง

LIRT

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ ตุลาคม ๒๔๕๖

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษากฎตาม
พระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ
เนื่องจากที่ดินแห้งเป็นป่าที่มีไม้มีค่าเป็นปริมาณมาก เช่น ไม้หัตถ์พยอม
ไม้ตะเคียน ไม้ฉำฉาเหมาะที่จะตัดตรงจนไว้เพื่อให้ราษฎรได้มีไม้
ใช้ตัดออกไป อันจะให้ประโยชน์มากยิ่งขึ้นกว่าที่จะแผ้วถางลงทำเป็น
ที่เพาะปลูกหรือเพื่อกิจการอย่างอื่นต่อหน่วยเนื้อที่ และการใช้
ประโยชน์จากป่าของราษฎรส่วนมากมิได้เป็นไปตามหลักเศรษฐกิจ
เช่น เข้ากันด้รัง แผ้วถาง เผาป่าที่อุดมไปด้วยพันธุ์ไม้มีค่า โดย
ไม้ค้ำงัดถึงผลได้เสียที่จะบังเกิดแก่ส่วนรวม เป็นเหตุให้ป่าที่ค้ำงัด
ถูกทำลายเสียหายเกินควร จึงสมควรที่จะจัดการคุ้มครองที่ป่าแห่งนี้
ไว้เพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน.

LIRT

แผนที่

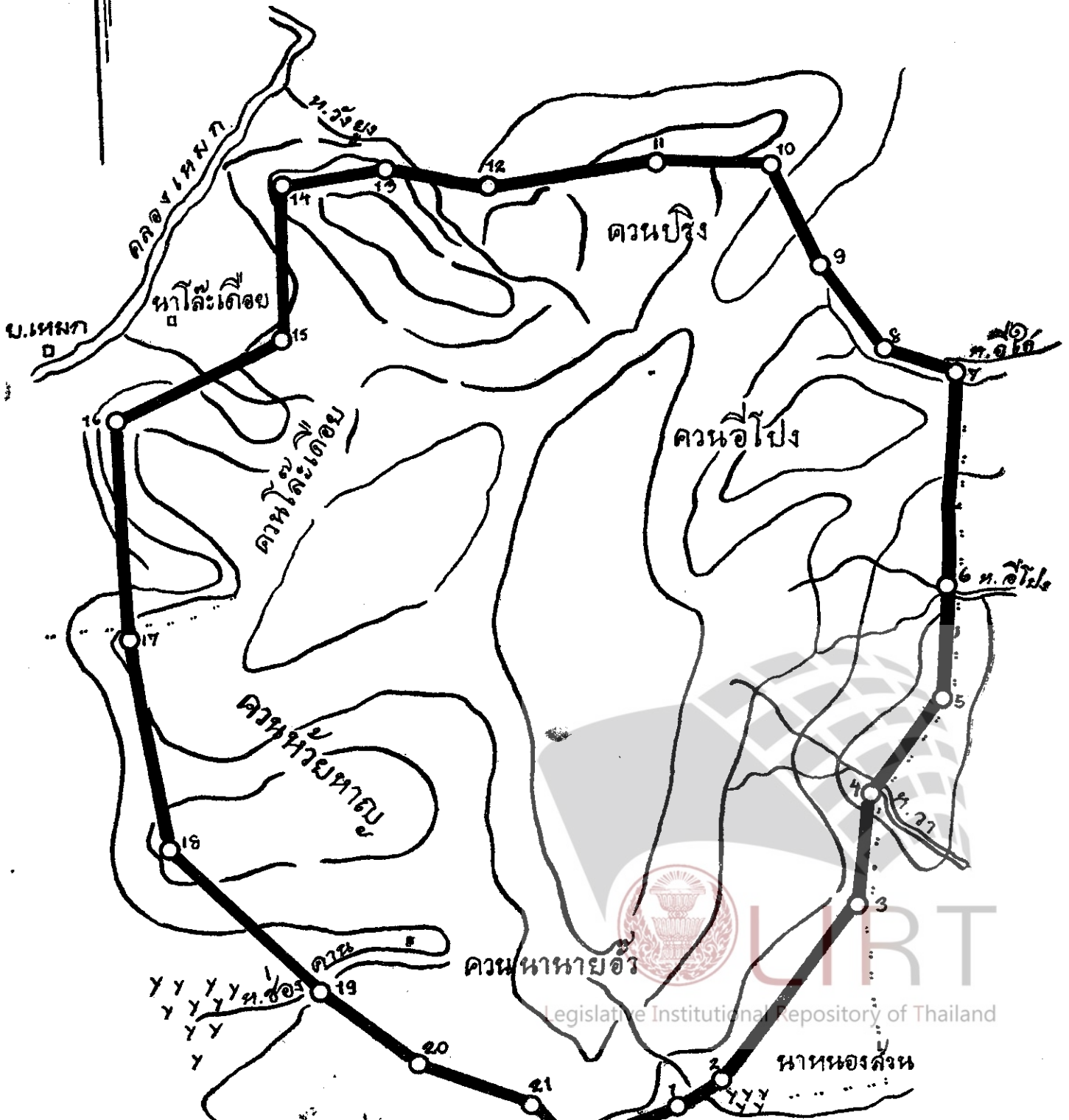
แสดงเขตป่าท้ายพระราชกฤษฎีกา
กำหนดป่าไผ่บก

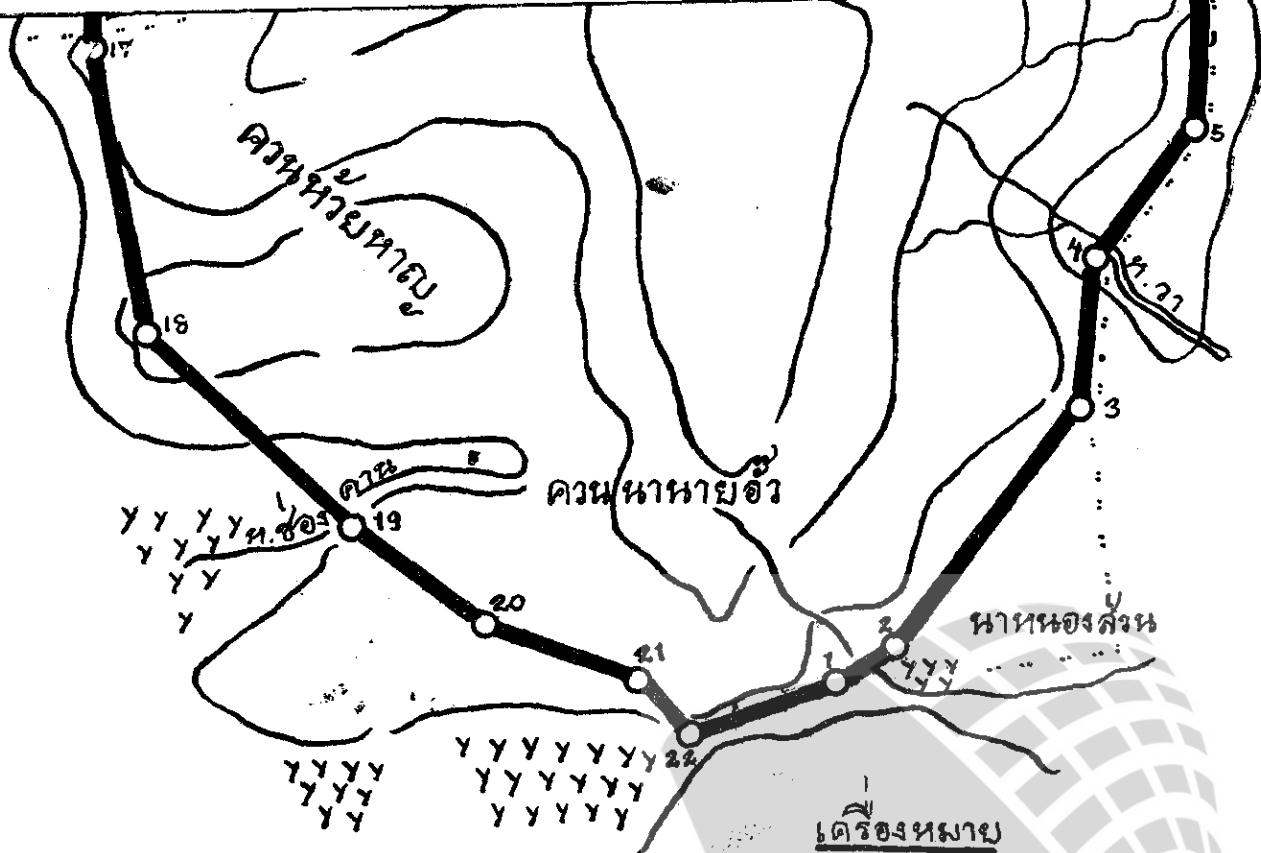
ในท้องที่ตำบลละมอ อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง

ให้เป็นป่าคุ้มครอง พ.ศ. ๒๔๙๖

มาตราส่วน ๑ : ๑๐,๐๐๐

เมตร ๐ ๕๐๐ ๑๐๐๐ เมตร

ทรายนต์ รังนก ๖๐
 ๒๑.๓.๕๖
 ๓๐.๓.๒๕๕๖

เครื่องหมาย
 เขตที่กำหนดเป็นป่าคุ้มครอง
 ลำน้ำ, ลำห้วย
 กงนา

